

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: ŠIMEK 96, spol. s r.o., se sídlem Herčíkova 17, Brno, proti žalovanému: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, se sídlem Tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 5. 2008, č. j. R215/2007/02-09506/2008/310-Hr, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Statutární město Brno, Městská část Brno - střed, se sídlem Dominikánská 2, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2010, č. j. 62 Ca 51/2008 - 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým tento soud zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 12. 5. 2008, č. j. R215/2007/02-09506/2008/310-Hr. Tímto rozhodnutím předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 11. 2007, č. j. S305/2006-19756/2007/510-če, kterým správní orgán I. stupně rozhodl, že Statutární město Brno, Městská část Brno - střed, jako zadavatel (dále jen „osoba zúčastněná na řízení“) nesplnil povinnost stanovenou v § 39 odst. 2 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, když neodmítl žalobce a zájemce Park a PET group, a. s. Brno, kteří podali žádost o účast v užším zadávacím řízení a přitom nesplnili

kvalifikaci. Na základě toho správní orgán I. stupně zrušil rozhodnutí osoby zúčastněné na řízení ze dne 16. 8. 2006 o odmítnutí ostatních zájemců vzhledem k omezení počtu v užším řízení a rozhodnutí osoby zúčastněné na řízení ze dne 14. 9. 2006, kterým žalobci přidělila předmětnou veřejnou zakázku.

Podaná kasační stížnost neobsahovala zákonem stanovené náležitosti, neboť v ní nebyly obsaženy konkrétní důvody jejího podání podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň stěžovatel nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně oprávnění svého zaměstnance s vysokoškolským právnickým vzděláním včetně dokladu prokazujícího toto vzdělání. Proto krajský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 26. 4. 2010, č. j. 62 Ca 51/2008 - 58a, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení kasační stížnost doplnil. Konkrétně stěžovatele vyzval, aby uvedl, v jakém rozsahu je rozhodnutí krajského soudu napadáno a konkretizoval důvody podané kasační stížnosti. Současně krajský soud stěžovatele vyzval, aby ve stejné lhůtě zaslal plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o podání kasační stížnosti, případně oprávnění svého zaměstnance s vysokoškolským právnickým vzděláním včetně dokladu prokazujícího toto vzdělání. Stěžovatele přitom řádně poučil, že nebude-li této výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, soud kasační stížnost odmítne.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že předmětné usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 28. 4. 2010, přičemž stěžovatel na výzvy v něm uvedené do dnešního dne nereagoval a předmětné vady kasační stížnosti neodstranil.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 106 odst. 3, věty první, s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nedoplnění kasační stížnosti ve výše uvedeném smyslu brání jejímu věcnému vyřízení. V obou případech se jedná o nedostatek podmínky řízení, který nelze ze strany Nejvyššího správního soudu překlenout. Tyto nedostatky podmínek řízení pak nebyly ani po výzvě a poučení krajského soudu stěžovatelem odstraněny. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu